

درآمدی بر نظریه‌ها و روش‌های نقد ادبی

چارلز برسلر

ترجمه

مصطفی عابدینی فرد

ویراستار

حسین پاینده

فهرست

سخنی از سرپرست مجموعه.....	۱۳
سخنی با مدرس.....	۱۷
سپاس‌گزاری مؤلف.....	۲۳
۱. نقد، نظریه و ادبیات	
نقد ادبی چیست؟.....	۲۸
نظریه ادبی چیست؟.....	۳۰
ادبیات چیست؟.....	۳۵
منابعی برای مطالعه بیشتر.....	۴۰
۲. مروری بر تاریخچه نقد ادبی	
افلاطون (حدوداً ۴۲۷-۳۴۷ ق. م.).....	۴۲
ارسطو (۳۲۲-۲۸۴ ق. م.).....	۴۵
هوراس (۸-۶۵ ق. م.).....	۵۰
لونگینوس (قرن نخست پس از میلاد مسیح).....	۵۱
دانته آلیگری (۱۳۲۱-۱۲۶۵).....	۵۲
جناب فیلیپ سیدنی (۱۵۵۴-۱۵۸۶).....	۵۴
جان درایدن (۱۶۳۱-۱۷۰۰).....	۵۵

۵. ساختارگرایی	
۱۲۳ مقدمه	۵۸
۱۲۵ تکوین تاریخی	۶۰
۱۳۰ مفروضات	۶۴
۱۳۲ روش‌شناسی	۶۷
۱۳۷ منابعی برای مطالعه‌ی بیشتر	۷۰
۱۳۹ نمونه‌ی نقد: «نگاهی ساختارگرایانه به نمایشنامه‌ی سوزان گلسلپل»	۷۴
	۷۶
۶. واسازی	
۱۴۵ مقدمه	۷۷
۱۴۷ تکوین تاریخی	۷۸
۱۵۱ مفروضات	۸۳
۱۵۵ روش‌شناسی	۸۸
۱۶۴ منابعی برای مطالعه‌ی بیشتر	۹۲
۱۶۵ نمونه‌ی نقد: «گودمن براون جوان» از منظری واسازانه»	۹۳
۷. نقد روانکاوانه	
۱۷۱ مقدمه	۱۰۱
۱۷۵ تکوین تاریخی	۱۰۴
۱۸۳ مفروضات	۱۰۹
۱۸۵ روش‌شناسی	۱۱۱
۱۸۷ منابعی برای مطالعه‌ی بیشتر	۱۱۶
۱۸۹ نمونه‌ی نقد: «نگاهی روانکاوانه به نمایشنامه‌ی سوزان گلسلپل»	۱۱۷
۸. نقد نو	
	مقدمه
	تکوین تاریخی
	مفروضات
	روش‌شناسی
	منابعی برای مطالعه‌ی بیشتر
	نمونه‌ی نقد: «دوك خودافشاگر براونینگ»
۹. نقد مبتنی بر واکنش خواننده	
	مقدمه
	تکوین تاریخی
	مفروضات
	روش‌شناسی
	منابعی برای مطالعه‌ی بیشتر
	نمونه‌ی نقد: «گودمن براون جوان» و من»

۲۶۹	ضمیمه‌ی ۱: «گومن براون جوان»
۲۸۷	ضمیمه‌ی ۲: «آخرین دوشس من»
۲۹۱	ضمیمه‌ی ۳: «چیزهای صد تا یک غاز»

۱۹۷	۸. فمینیسم
۲۰۰	مقدمه
۲۰۵	تکوین تاریخی
۲۰۸	مفروضات
۲۱۱	روشناسی
۲۱۳	منابعی برای مطالعه‌ی بیشتر
۲۱۴	نمونه‌ی نقد: «نقد فمینیستی نمایشنامه‌ی سوزان گلسلپ»

۹. مارکسیسم

۲۱۹	۹. مارکسیسم
۲۲۱	مقدمه
۲۲۶	تکوین تاریخی
۲۳۰	مفروضات
۲۳۳	روشناسی
۲۳۵	منابعی برای مطالعه‌ی بیشتر
۲۳۶	نمونه‌ی نقد: «تفسیری مارکسیستی از شعر «آخرین دوشس من»»

۱۰. تاریخگرایی نوین

۲۴۱	۱۰. تاریخگرایی نوین
۲۴۴	مقدمه
۲۴۷	تکوین تاریخی
۲۵۲	مفروضات
۲۵۶	روشناسی
۲۵۷	منابعی برای مطالعه‌ی بیشتر
۲۵۸	نمونه‌ی نقد: «ابهام هوتون ر از منظر تاریخگرایی نوین»

کتاب مرهون همیاری و مساعدت‌های دوستان و خانواده‌ام است و مسئولیت خطاهای و ارزیابی‌های نادرست و کاستی‌های احتمالی آن، همگی بر عهده‌ی خود من.

ج. ا. برسلر

۱. نقد، نظریه و ادبیات

یک بار به خودم گفتم حالا که جیم حتی بایست بردۀ باشد، چه بهتر که تو شهر خودش پیش زن و بجهه‌هاش باشد؛ پس بهتر است نامه‌ای به تام سایر بنویسم و به او بگویم به دوشیزه واتسون بگوید که جیم کجاست. اما چیزی نگذشت که این فکر را کنار گذاشت، به دو دلیل: یکی این‌که دوشیزه واتسون از بدجنسی و نمکنشناسی جیم که از پیشش فرار کرده بود حسابی کفری می‌شد و لجش می‌گرفت و باز فوری او را همین پایین رودخانه می‌فروخت؛ یکی هم این‌که اگر هم نمی‌فروخت، همه از سیاه نمکنشناس بدانش می‌آید و همیشه سرکوفتش می‌زنند و جیم خوار و بی‌آبرو می‌شود. بعد هم خودم را بگوا همه جا می‌نشینند می‌گویند هاک فین یک کاکاسیاه را فراری داد. آن وقت هر جا چشم به چشم مردم آن شهر بیفتند، از خجالت نمی‌توانم سرم را بلند کنم. همیشه همین طور است، آدم یک کار بدی ازش سر می‌زند ولی حاضر نیست پای لرزش بشینند. خیال می‌کند تا وقتی بر آن سرپوش بگذارد، آبرویش سر جاست. وضع من هم درست همین جور بود. هر چه بیشتر قضیه را سبک و سنگین می‌کردم، عذاب و جدانم بیشتر می‌شد و بیشتر احساس پستی و نامردمی می‌کردم. آخرش یک‌هه دیدم این دست تقدیر الهی است که سیلی به صورت من زده و بهم می‌گوید که خدا از همان اول همه‌ی کارهای مرا از آن بالا می‌دیده؛ من کاکاسیاه یک پیروز نیز بیچاره را که هیچ بدی به من نکرده بود، دزدیدم و حالا می‌بینم که یکی همیشه ناظر است و نمی‌گذارد این جور کارها به جایی برسد و یک جایی جلوش را

فُلپس^۱ است یا نه.

در صحنه‌ای که شرحش را خواندید، ما خوانندگان شاهد هستیم که هاک با عذاب و جدان می‌کوشد تا تصمیم بگیرد که چه باید بکند. ما نیز همچون هاک نمی‌دانیم که آیا جیم بایستی به سر خانه و زندگی‌اش برگردد یا نه؛ زیرا همان‌گونه که هاک اشاره می‌کند، در هر صورت جیم «حتمی» بایست برده باشد. هاک ابتدا تصمیم می‌گیرد که به دو دلیل از نوشتن نامه برای دوشیزه واتسون صرف نظر کند: (۱) دوشیزه واتسون به دلیل «نمک‌نشناسی» جیم و این‌که او را ترک کرده و بزایش این همه دردرس به وجود آورده است، از دست وی خشمگین خواهد شد و اولاً ممکن است او را به مالک دیگری بفروشد، ثانیاً آن‌که او را نزد خود نگه دارد که در این صورت نیز موجب «خوار و بی‌آبرو» شدن جیم در نظر مردم شهرش خواهد شد زیرا «طبیعتاً همه از سیاه نمک‌نشناس بدشان می‌آید»؛ و (۲) نامه‌ی هاک او را به عنوان کسی که برده‌ای را فراری داده است، تا پایان عمر در چشم همشهریانش شرمnde خواهد کرد. گرچه ممکن است در بدو امر استدلال هاک را منطقی تلقی کنیم و بپذیریم، احتمالاً با دقت بیشتر، از هاک و جامعه‌اش دچار حیرت می‌شویم. آیا جز این است که آن‌ها جیم و دیگر سیاهان را نه به چشم انسان، بلکه به چشم مال و اموال می‌نگرند؟ و شاید لازم باشد از خود بپرسیم که آیا تواین به راستی دیدگاه سفیدپوستان طبقات میانی آمریکا در دهه‌ی ۱۸۵۰ درباره‌ی سیاهپوستان را به دقت روشن کرده است یا خیر. آیا تحلیل نویسنده از جامعه‌اش و احساسات و باورها و پیش‌داوری‌های مردم آن جامعه مطابق با واقع است یا آن‌که تواین صرفاً عقاید خودش را از زبان شخصیت‌هایش بازگفته است؟ وانگهی، شاید هم این سؤال در ذهنمان نقش بیند که عکس‌العمل مخاطبان همدوره‌ی تواین در مواجهه با این صحنه چه بوده است. آیا آنان به نشانه‌ی تأیید گفته‌های هاک و موافقت با تحلیل وی از مردم شهر و دوشیزه واتسون، سر فرود می‌آورندند یا آن‌که می‌گفتند تواین برای نشر دیدگاه خود و یا حتی به منظور بالا بردن فروش

می‌گیرد. از بس ترسیده بودم، نزدیک بود پس بیفتم. خلاصه برای این که خودم را دلداری داده باشم گفتم لابد مرا این جور بدجنس بار آورده‌اند؛ پس خودم، خیلی تقصیرکار نیستم. اما یک چیزی توی دلم هی می‌گفت: «مگه اون مدرسه‌ی کلیسا نبود؟ می‌تونستی بری اون جا؛ اگه رفته بودی حالیت می‌کردن هر کی از این کارا بکنه که من واسه این کاکا سیاه کردم، تا قیام قیامت جاش تو آتیش جهنم». پشتمن لرزید. ...

سرگذشت هاکلبری فین، فصل سی و یکم^۲

در این صحنه که تقریباً در اوج رمان مارک تواین رخ می‌دهد، شخصیت اصلی یعنی هاکلبری فین باید تصمیم بگیرد که آیا دوشیزه واتسون^۳ را از محل استقرار برده‌ی فراری اش جیم^۴ مطلع سازد یا خیر. هاک پس از فراری دادن جیم از خانه‌ی دوشیزه واتسون و چندین شب‌به‌روز کلکرانی با او در رود می‌سی‌سی‌پی، اکنون دوست و همسفره و همبازی او شده است و حتی درباره‌ی خلقت ماه و ستارگان با او فلسفه‌بافی می‌کند. هاک و جیم در اثنای ماجراهای‌شان در آب و خشکی، با دو آدم ناجنس، به نام دوک^۵ و دوفن^۶، مواجه می‌شوند. طی سلسله رویدادهایی که این دو حقه‌باز طراحی می‌کنند، جیم بار دیگر به عنوان برده — این بار به ازای چهل دلار — فروخته می‌شود. هاک که از سرنوشت کنونی جیم خبر دارد، مردّ است که آیا به صاحب قانونی جیم نامه بنویسد و به او اطلاع دهد که برده‌اش اکنون در مزرعه‌ی سیلاس

۱. تواین، مارک. سرگذشت هاکلبری فین. ترجمه‌ی نجف دریابندری. تهران: انتشارات خوارزمی، ۱۳۶۶، صص ۲۸۶-۲۸۷، با اندکی تغییر.

2. Miss Watson

3. Jim

4. Duke

5. Dauphin